

VZDÁVÁM TI, BOŽE, CHVÁLU 585

TEXT: MILOSLAV ESTERLE DLE KNIHY IZAJÁS 12

HUDBA: GEORG FRIEDRICH HÄNDEL † 1759

Vzdá - vám Ti, Bo - že, chvá - lu svou,
zpí - vat chci pí - seň já - sa - vou. Mou
zá - chra - nou se stá - váš sám, chceš
vzdá - lit mne všem ná - stra - hám.

2. Právem ses, Králi, rozhněval, / svůj soud jsi vynes', vinu znal. /
Však láska tvá, odpuštění / mou tíseň v radost promění.
3. Dáš pít ze spásy pramenů, / vzácný je den, když vzpomenu / na
jméno Páně vznešené / a dary nezasloužené.
4. Všem národům ať zní ta zvěst: / Blízký je Pán, chce víru nést /
těm v bázni, v nouzi zkroušeným, / však v naději vyvoleným.

*V onen den řekneš:
Vzdávám tobě chválu, Hospodine!
Rozhněval ses na mě, tvůj hněv se však
odvrátil a potěšils mě. Hle, Bůh je má spása,
doufám a jsem beze strachu.*

Iz 12,1-2